

8^ο Συνέδριο της Επιστημονικής Ένωσης Εκπαίδευσης Ενηλίκων- Ε.Ε.Ε.Ε.

«Μάθηση και Αλλαγή»

[Με τη συνεργασία 20 μελών ΔΕΠ από 12 ΑΕΙ,
που αποτελούν την Επιστημονική Επιτροπή]

Σάββατο 30 Σεπτεμβρίου και Κυριακή 1 Οκτωβρίου 2023

[Το Συνέδριο που θα πραγματοποιηθεί **on line, απευθύνεται
σε εκπαιδευτές ενηλίκων,
στελέχη επιχειρήσεων και εκπαιδευτικούς]**

Σκεπτικό του Συνεδρίου

Το φαινόμενο της ανθρώπινης μάθησης είναι σύνθετο, πολυπαραγοντικό, ενώ η διεργασία της μάθησης είναι και αυτή με τη σειρά της πολύπλοκη, πολυεπίπεδη και διαχρονική. Η μάθηση μπορεί να είναι συνειδητή και να αφορά στην απόκτηση νέων πληροφοριών, δεξιοτήτων και γνώσεων μέσω άμεσων εμπειριών ή και μέσω της συμμετοχής σε τυπικές διαδικασίες εκπαίδευσης (θεωρητικής και πρακτικής). Από την άλλη πλευρά, ένα μεγάλο μέρος της μάθησής μας συντελείται εκτός τυπικών πλαισίων και πολλές φορές δίχως να υπάρχει πλήρης συνείδηση της ίδιας της διεργασίας (προσυνειδητή ή ασυνειδητή μάθηση). Σε κάθε περίπτωση, το φαινόμενο της μάθησης ξεκινά από τη στιγμή της γέννησης και συνεχίζεται με εκθετικό ρυθμό σε όλη τη διάρκεια της ζωής μας. Η μάθηση είναι ένα υπαρξιακό φαινόμενο που έχει τις βάσεις του στην αλληλεπίδρασή μας με τους συνανθρώπους μας και με το φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον.

Υπάρχουν διάφορες θεωρίες για την ανθρώπινη μάθηση που βοηθούν στην εξήγηση του τρόπου με τον οποίο συντελείται. Ορισμένες από τις βασικές προσεγγίσεις περιλαμβάνουν τον συμπεριφορισμό, ο οποίος επικεντρώνεται στις αλλαγές στη συμπεριφορά, τη γνωστική ψυχολογία, η οποία δίνει έμφαση στον ρόλο των νοητικών διεργασιών στη μάθηση, και τον κονστρουκτιβισμό, ο οποίος υποστηρίζει ότι οι άνθρωποι κατασκευάζουν ενεργά τη δική τους κατανόηση του κόσμου με βάση τις εμπειρίες και τις αλληλεπιδράσεις τους. Η μάθηση μπορεί να είναι σχηματιστική, δηλαδή να αφορά στην απόκτηση νοηματοδοτικών σχημάτων μέσω γνώσεων και δεξιοτήτων, αλλά μπορεί να είναι και μετασχηματιστική, δηλαδή να αφορά στην κριτική εξέταση των νοηματοδοτικών μας σχημάτων και στην αναθεώρηση και αναδιαμόρφωσή τους.

Ένα μέρος των μαθησιακών ευκαιριών και δυνατοτήτων παρέχεται από εκπαιδευτικούς θεσμούς, είτε δημόσιους είτε ιδιωτικούς. Ωστόσο, ένα σημαντικό μέρος της μάθησης είναι απρογραμματίστο και κοινωνικά ανεξέλεγκτο. Πρόκειται για την καθημερινή, άτυπη μάθηση (είτε δια ζώσης είτε με ψηφιακά μέσα) που αποτελεί τη βασική διάσταση της κατάστασης που περιγράφεται ως κοινωνία της μάθησης. Είναι κοινός τόπος ότι η «κοινωνία της γνώσης» και η «οικονομία της γνώσης» συνδέονται άρρηκτα με τη μάθηση σε όλη τη διάρκεια της ζωής και σε όλο το εύρος των δραστηριοτήτων μας.

Οι ραγδαίες αλλαγές στο πεδίο της οικονομίας (μεταβιομηχανική εποχή: παγκοσμιοποίηση, όξυνση του οικονομικού ανταγωνισμού, συρρίκνωση των επιχειρήσεων έντασης εργασίας και διεύρυνση των επιχειρήσεων έντασης τεχνολογίας, ανεργία,

φτώχεια), στο πεδίο της κοινωνίας (υγειονομική κρίση, μεταναστευτικές και προσφυγικές ροές, κοινωνικός αποκλεισμός, κρίση των παραδοσιακών κοινωνικών δομών), στο πεδίο του πολιτισμού (πολυπολιτισμικότητα, διαπολιτισμικότητα), στο πεδίο της τεχνολογίας και στο πεδίο του περιβάλλοντος (κλιματική αλλαγή, μείωση της βιοποικιλότητας, μόλυνση, αποψίλωση δασών, υποβάθμιση των εδαφών), καθιστούν το πλέγμα μάθησης-αλλαγής ένα κομβικής σημασίας στοιχείο για τη μελέτη, έρευνα, ανάλυση και διαμόρφωση πολιτικών εκπαίδευσης και κατάρτισης ενηλίκων, αλλά και ευρύτερα στρατηγικών δια βίου εκπαίδευσης.

Είναι, όμως, η αλλαγή του οικονομικού, κοινωνικού, πολιτισμικού, περιβαλλοντικού και τεχνολογικού συγκείμενου που δημιουργεί την ανάγκη, τις προϋποθέσεις και τις δυνατότητες για μάθηση; Ή μήπως είναι η μάθηση που συνεπάγεται αλλαγές στις υπάρχουσες συνθήκες ατομικής και κοινωνικής ζωής; Τι είδους μαθησιακές διεργασίες είναι απαραίτητες ώστε τα άτομα να είναι σε θέση να διαμορφώνουν τις εξελίξεις αντί να προσπαθούν να προσαρμοστούν σε αυτές; Με ποιες εκπαιδευτικές μεθόδους μπορεί να συντελεστεί μετασχηματιζουσα μάθηση και κριτικός στοχασμός μέσα στο πεδίο του σχολικού συστήματος και της εκπαίδευσης και κατάρτισης ενηλίκων; Με ποιους τρόπους είναι δυνατόν οι μαθησιακές διεργασίες στις οποίες συνειδητά συμμετέχουν τα άτομα να υποστηρίξουν ή και να προκαλέσουν τις οικονομικές, κοινωνικές, οργανωσιακές, ατομικές, επαγγελματικές και περιβαλλοντικές αλλαγές που βιώνουμε;

Το Συνέδριο που οργανώνεται από την Επιστημονική Ένωση Εκπαίδευσης Ενηλίκων εστιάζει στη μάθηση που συναρτάται με την αλλαγή σε όλους του τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας, σε όλη τη διάρκεια της ζωής, με έμφαση στις διεργασίες και μεθόδους εκπαίδευσης → μάθησης → αλλαγής ή αλλαγής→εκπαίδευσης → μάθησης.

Επιμέρους θέματα του Συνεδρίου

- Θεωρίες μάθησης με έμφαση στην αλλαγή
- Μέθοδοι και τεχνικές μάθησης/εκπαίδευσης που αποσκοπούν στην αλλαγή
- Τεχνολογικές καινοτομίες, κοινωνικο-οικονομικές αλλαγές και μάθηση
- Μάθηση, κοινωνικά κινήματα και χειραφέτηση
- Εξ αποστάσεως μάθηση και αλλαγή: εξελίξεις, περιορισμοί και ανισότητες
- Αξιολόγηση αλλαγών/αποτελεσμάτων εκπαίδευσης και μάθησης
- Μάθηση και αλλαγή στην καθημερινή ζωή: Τι μαθαίνουμε; Πώς; Από ποιους;
- Μορφές μάθησης: βιωματική, αυτοκατευθυνόμενη, βιογραφική κ.λπ.
- Η μάθηση ως διεργασία αλλαγής: κοινωνικής, οργανωσιακής, ατομικής
- Διαδικασίες αλλαγής στο πλαίσιο των επιχειρήσεων
- Οργανισμοί που Μαθαίνουν και Πόλεις που Μαθαίνουν: συμβολή τους στην αλλαγή κουλτούρας και στην κοινωνική αλλαγή
- Μάθηση και οργανωσιακή αλλαγή
- Αλλαγή παραδείγματος στην εκπαίδευση και μάθηση

Επιστημονική Επιτροπή και Κριτές του Συνεδρίου

- Αναστασιάδης Παναγιώτης, Καθηγητής Δια Βίου και Εξ Αποστάσεως Εκπαίδευσης με την χρήση των ΤΠΕ, Πανεπιστήμιο Κρήτης
- Βαϊκούση Δανάη, Καθηγήτρια Ψυχοπαιδαγωγικής, ΑΣΠΑΙΤΕ
- Βαλκάνος Ευθύμιος, Καθηγητής Συνεχιζόμενης Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης Στελεχών Επιχειρήσεων & Οργανισμών, Πανεπιστήμιο Μακεδονίας
- Βεργίδης Δημήτρης, Ομότιμος Καθηγητής Επιμόρφωσης και Εκπαιδευτικής Πολιτικής, Πανεπιστήμιο Πατρών

- Γιώτη Λαμπρίνα, Επίκουρη Καθηγήτρια Εκπαίδευσης Ενηλίκων, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης
- Γούλας Χρήστος, Γενικός Διευθυντής ΙΝΕ/ΓΣΕΕ, Λέκτορας Πανεπιστημίου Neapolis Pafos.
- Ζαρίφης Γιώργος, Αναπληρωτής Καθηγητής Συνεχιζόμενης Εκπαίδευσης, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης
- Καραλής Θανάσης, Καθηγητής Διά Βίου Μάθησης και Εκπαίδευσης Ενηλίκων, Πανεπιστήμιο Πατρών
- Κεδράκα Κατερίνα, Αναπλ. Καθηγήτρια Επαγγελματικών Δεξιοτήτων των Βιοεπιστημόνων και Δια Βίου Εκπαίδευσης, Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης
- Κόκκος Αλέξης, Ομότιμος Καθηγητής Εκπαίδευσης Ενηλίκων ΕΑΠ
- Κουλαουζίδης Γιώργος, Επίκουρος Καθηγητής Μεθοδολογίας Εκπαίδευσης Ενηλίκων, Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο
- Κουτούζης Μανώλης, Καθηγητής Διοίκησης Εκπαιδευτικών Μονάδων, Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο
- Λαζαράκου Ελισάβετ, Επίκουρη Καθηγήτρια, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών
- Λιντζέρης Πάρης, Διευθυντής του ΙΜΕ/ΓΣΕΒΕΕ, διδάσκων στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών
- Μάγος Κώστας, Καθηγητής Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
- Μπαμπάλης Θωμάς, Κοσμήτορας Σχολής Επιστημών της Αγωγής, ΕΚΠΑ
- Παυλάκης Μάνος, Επίκουρος Καθηγητής Εκπαίδευσης Ενηλίκων, Frederick University
- Παυλή-Κορρέ Μαρία, Καθηγήτρια Διά Βίου Μάθησης και Μη Τυπικής Εκπαίδευσης, ΑΠΘ
- Πρόκου Ελένη, Καθηγήτρια Εκπαιδευτικής Πολιτικής, Πάντειο Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών
- Ράικου Νατάσσα, Επίκουρη Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και Καθηγήτρια-Σύμβουλος Εκπαίδευσης Ενηλίκων στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο
- Τσιμπουκλή Άννα, Επίκουρη Καθηγήτρια, Διά Βίου Μάθησης, Δυναμικής Ομάδας και Εκπαίδευσης Ενηλίκων, ΕΚΠΑ
- Φραγκούλης Ιωσήφ, Καθηγητής Θεωρίας, Πράξης της Διδασκαλίας και Εκπαίδευσης Ενηλίκων, ΑΣΠΑΙΤΕ